

Núm. de Protocol: AD-022-2/96

S E N T E N C I A N U M . 9 7 - 2 5

PARTS:

Apel.lant: Comú d'Escaldes

Representant: A.G.

Advocat: M.C.M.

Apel.lada: M.I.

Representant: M.C.

Advocat: J.S.T.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Bernard Plagnet

Magistrats: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià
M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 20 de juny de 1997.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-022-2/96.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Batllia d'Andorra, mitjançant la sentència núm. 96-91, de 26 de novembre, va estimar la demanda formulada per la representació processal de M.I. SA. i va declarar nul el manament emès pel Comú d'Escaldes-Engordany en data 1 de setembre de 1995 pel qual se la requeria per què en el termini de deu dies procedís a la declaració de la compra de determinats bens immobles davant el propi Comú, i pagués la liquidació derivada de l'adquisició, que la resolució quantificava en 4.830.028 pessetes.

2.- El Comú d'Escaldes-Engordany va interposar recurs d'apel·lació contra la sentència, al·legant que s'havia produït una adquisició de la qual havia de respondre la demandant, i sol·licitava la revocació de la sentència i que es declarés ajustat al dret l'acte recorregut.

3.- Del recurs d'apel·lació se'n donà trasllat a la representació de M.I., que el va contestar sostenint que la sentència de la Batllia era ajustada al dret i demanant, en conseqüència, la desestimació del recurs d'apel·lació i la confirmació de la sentència d'instància.

4.- Es va assenyalar el dia 25 de març per a la celebració de la vista oral, i en l'acte corresponent les parts van al·legar allò més adient a la defensa dels seus interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La liquidació que és objecte d'aquest procediment va ser girada per l'Hble. Comú d'Escaldes-Engordany en aplicació de l'article 18.2 de l'Ordinació General sobre Contribucions, que estableix que totes les adquisicions de bens

immobles a títol onerós queden gravades per una contribució que ha de satisfer l'adquirent.

Les circumstàncies de fet -no discutides- que donen suport a la liquidació provenen d'una escriptura pública (atorgada el 29 de desembre de 1993) per la qual, el B.A.C.S.A. i altres tres societats van crear un fons d'inversió immobiliària sota la denominació de "M.2,F.I.I.." aportant-hi diverses finques, i van establir que la direcció i l'administració del fons correspondria a la societat andorrana M.I. SA., a la qual el Comú exigeix el pagament de la taxa.

El fet que en una escriptura posterior (atorgada el 8 de juny de 1995) M.I. SA. hagi venut part dels actius aportats per BACASA al Fons a uns tercers, evidencia, a criteri de la liquidació comunal, que la venedora havia adquirit, prèviament, la titularitat dels bens i aquesta és la raó d'exigir-li la declaració d'adquisició i de demanar-li el pagament de la taxa.

Tercer.- La sentència considera, pel contrari, que no hi havia hagut una prèvia transmissió del domini entre els propietaris que van fer les aportacions d'immobles al Fons d'inversió i M.I. SA. perquè els qui van aportar bens al Fons van constituir una societat civil particular de la qual M.I. SA. actua com un mer administrador de negocis, per la qual cosa no considera ajustada al dret la liquidació emesa pel Comú.

Amb independència de la venda feta per M.I. SA. el 8 de juny de 1995 i de les conseqüències jurídico civils que se'n puguin extreure, el que interessa, als efectes d'aquest litigi, és determinar si des del punt de vista del tribut es va produir, mitjançant l'aportació al Fons en l'escriptura de 29 de desembre de 1993, un fet imposable susceptible de donar suport a la liquidació que exigeix el Comú.

Aquesta Sala considera ajustada al dret la tesi de la sentència dictada per la Batllia quan en el seu quart fonament de dret diu que "no hi ha hagut prèvia transmissió del domini entre els propietaris del fons d'inversió... o algun d'ells i M.I. SA. i per tant, no ha existit el fet generador de la taxa", ja que l'adquisició, per part de M.I. SA. que constituiria el fet generador del tribut no es dedueix de l'escriptura de 29 de desembre de 1993, tal com ha quedat exposat, i tot això sense haver de determinar, en aquesta causa, quina és la naturalesa de les aportacions de bens immobles fetes per les societats que van constituir el fons d'inversió, és a dir, sense que sigui necessari precisar si els rendiments de les aportacions es determinen en funció de la

societat civil o de formules jurídiques diferents del contracte de societat.

Quart.- Hom podria preguntar-se si, davant la circumstància de no tenir el Fons personalitat jurídica, l'entitat gestora (o sigui, M.I. SA. que sí en té) podria ser destinatària dels actes objecte d'aquest litigi, en la mesura que l'entitat esmentada és l'única que té capacitat per a comprometre el patrimoni del Fons mitjançant actes propis i és, en definitiva, l'única que es dóna a conèixer en el tràfic jurídic.

Aquesta possibilitat, que porta a la distinció doctrinal entre el "contribuent" -que seria el Fons- i el "responsable" del pagament -l'entitat gestora- no és acceptable perquè, en qualsevol cas, hauria d'ésser establerta mitjançant una norma amb rang de llei (article 37 de la Constitució). En concordança amb aquesta tesi, la recent Llei de bases de l'ordenament tributari, de 19 de desembre de 1996, al definir els obligats tributaris, diu que "les societats civils, herències jacents, comunitats de bens i totes aquelles entitats o patrimonis autònoms que malgrat no tenir personalitat jurídica constitueixen una unitat econòmica separada susceptible d'imposició" només tindran la consideració d'obligats tributaris quan una llei particular així ho estableixi.

Cinquè.- Per tot el que s'ha exposat, cal desestimar el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència de la Batllia, sense que hi hagi mèrits per a fer un pronunciament sobre les despeses ocasionades en aquesta segona instància.

D E C I S I O

Per tot el que s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior ha decidit, en nom del poble andorrà, desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de l'Hble. Comú d'Escaldes-Engordany contra la sentència núm. 96-91, de 26 de novembre de 1996, dictada per la Batllia, que es confirma íntegrament. No fem imposició de costes en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré